

Brazylia	2 lipca 1990 r.	Czechosłowacja	artykuły 7 do 10, 12 do 14 części II
Cypr	1 grudnia 1987 r.	Dania	wszystkie artykuły części II
Czechosłowacja	25 lutego 1988 r.	Finlandia	artykuły 7 do 10, 12 do 15 części II
Dania	22 stycznia 1988 r.	Hiszpania	artykuły 7 do 9 i 12 do 15 części II
Finlandia	27 kwietnia 1987 r.	Holandia	wszystkie artykuły części II
Hiszpania	3 października 1989 r.	Kolumbia	artykuły 7, 8, 10 do 15 części II
Holandia	5 października 1990 r.	Meksyk	artykuły 7 do 9, 11, 12, 14 i 15 części II
Kolumbia	23 marca 1990 r.	Norwegia	wszystkie artykuły części II
Meksyk	18 kwietnia 1988 r.	Republika Federalna Niemiec	wszystkie artykuły części II
Norwegia	6 sierpnia 1987 r.	Rosja	artykuły 7 do 10 części II
Republika Federalna Niemiec	25 kwietnia 1991 r.	Salwador	wszystkie artykuły części II
Rosja	27 maja 1990 r.	San Marino	wszystkie artykuły części II
Salwador	24 kwietnia 1987 r.	Stany Zjednoczone	wszystkie artykuły części II
San Marino	1 lipca 1988 r.	Szwajcaria	artykuły 7 do 10, 12 i 15 części II
Stany Zjednoczone	11 czerwca 1990 r.	Szwecja	artykuły 7 do 10, 12 i 15 części II
Szwajcaria	7 maja 1987 r.	Ukraina	artykuły 7 do 10 części II
Szwecja	22 września 1986 r.	Włochy	wszystkie artykuły części II
Ukraina	15 sierpnia 1991 r.	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	wszystkie artykuły części II
Włochy	8 listopada 1989 r.		
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	27 maja 1987 r.		

2. W wykonaniu artykułu 16 ustęp 2 konwencji podane niżej państwa przyjęły w następujący sposób zobowiązania wskazane w części II wymienionej konwencji:

Australia	wszystkie artykuły części II
Austria	wszystkie artykuły części II
Boliwia	artykuły 7, 8 i 15 części II
Brazylia	artykuły 7 do 10, 12, 13 i 15 części II
Cypr	wszystkie artykuły części II

3. Informację o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższej konwencji, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

248

KONWENCJA KONSULARNA

między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą,

sporządzona w Warszawie dnia 8 września 1991 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 8 września 1991 r. została sporządzona w Warszawie Konwencja konsularna między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą w następującym brzmieniu:

KONWENCJA KONSULARNA

między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą

Rzeczpospolita Polska i Ukraina,

kierując się pragnieniem rozwijania przyjaznych stosunków zgodnie z Deklaracją o zasadach i podstawowych kierunkach rozwoju stosunków polsko-ukraińskich, podpisaną w Kijowie dnia 13 października 1990 r.,

w celu uregulowania stosunków konsularnych między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą,

potwierdzając, że postanowienia Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych, sporządzonej w Wiedniu

dnia 24 kwietnia 1963 r., stosowane będą w sprawach, które nie zostały wyraźnie uregulowane w niniejszej konwencji,

postanowiły zawrzeć Konwencję konsularną i uzgodniły, co następuje:

Rozdział I

Definicje

Artykuł 1

Dla celów niniejszej konwencji następujące wyrażenia mają niżej określone znaczenie:

- 1) „urząd konsularny” oznacza konsulát generalny, konsulát, wicekonsulát lub agencję konsularną;

- 2) „okręg konsularny” oznacza obszar wyznaczony urzędowi konsularnemu do wykonywania funkcji konsularnych;
- 3) „kierownik urzędu konsularnego” oznacza osobę powołaną do działania w tym charakterze;
- 4) „urzędnik konsularny” oznacza każdą osobę, włącznie z kierownikiem urzędu konsularnego, powołaną w tym charakterze do wykonywania funkcji konsularnych;
- 5) „pracownik konsularny” oznacza każdą osobę wykonującą czynności administracyjne lub techniczne w urzędzie konsularnym lub obowiązki w obsłudze urzędu konsularnego;
- 6) „członkowie urzędu konsularnego” oznacza urzędników konsularnych i pracowników konsularnych;
- 7) „członek personelu prywatnego” oznacza osobę zatrudnioną wyłącznie w służbie prywatnej członka urzędu konsularnego;
- 8) „członek rodziny” oznacza małżonka albo małżonkę członka urzędu konsularnego, ich dzieci i rodziców, pod warunkiem że zamieszkują oni we wspólnocie domowej i są na utrzymaniu członka urzędu konsularnego;
- 9) „pomieszczenia konsularne” oznacza budynki lub części budynków, łącznie z rezydencją kierownika urzędu, i tereny przyległe do nich, niezależnie od tego, czyją są własnością, a są użytkowane wyłącznie do celów urzędu konsularnego;
- 10) „archiwa konsularne” oznacza wszystkie pisma, dokumenty, korespondencję, książki, filmy, techniczne zasoby gromadzenia i wykorzystania informacji, rejestry urzędu konsularnego oraz szyfry i kody, kartoteki, jak również przedmioty wyposażenia do ich ochrony i przechowywania;
- 11) „statek” oznacza każdą cywilną jednostkę pływającą, upoważnioną do podnoszenia bandery Państwa wysyłającego, zarejestrowaną w tym Państwie;
- 12) „statek powietrzny” oznacza każdą cywilną jednostkę latającą uprawnioną do używania oznaki przynależności Państwa wysyłającego, zarejestrowaną w tym Państwie.

Rozdział II

Ustanowienie urzędów konsularnych oraz mianowanie członków urzędu konsularnego

Artykuł 2

1. Urząd konsularny może być ustanowiony na terytorium Państwa przyjmującego jedynie za zgodą tego Państwa.
2. Siedziba urzędu konsularnego, jego klasa i okręg konsularny są ustalane przez Państwo wysyłające i podlegają aprobacie Państwa przyjmującego.
3. Późniejsze zmiany siedziby urzędu konsularnego, jego klasy i okręgu konsularnego mogą być dokonywane przez Państwo wysyłające jedynie za zgodą Państwa przyjmującego.

Artykuł 3

1. Kierownik urzędu konsularnego będzie dopuszczony do wykonywania swych funkcji po przedłożeniu listów komisyjnych i po udzieleniu exequatur przez Państwo przyjmujące.
2. Państwo wysyłające przekazuje listy komisyjne o wyznaczeniu kierownika urzędu konsularnego za pośrednictw-

wem swojego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub inną stosowną drogą ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego. Listy komisyjne zawierają imiona, nazwisko i stopień kierownika urzędu konsularnego, obywatelstwo, okręg konsularny, w którym ma on wykonywać swoje funkcje, oraz siedzibę urzędu konsularnego.

3. Po złożeniu listów komisyjnych o wyznaczeniu kierownika urzędu konsularnego Państwo przyjmujące udzieli mu w możliwie najkrótszym czasie exequatur.

4. Do czasu udzielenia exequatur Państwo przyjmujące może wydać kierownikowi urzędu konsularnego zgodę za tymczasowe wykonywanie jego funkcji.

5. Kierownik urzędu konsularnego może przystąpić do wykonywania swych funkcji wówczas, gdy Państwo przyjmujące wyda mu exequatur.

6. Z chwilą dopuszczenia do wykonywania funkcji, nawet tymczasowo, władze Państwa przyjmującego podejmą niezbędne środki, aby kierownik urzędu konsularnego mógł wykonywać swoje funkcje.

Artykuł 4

1. Państwo wysyłające powiadamia ministerstwo spraw zagranicznych Państwa przyjmującego o imieniu, nazwisku, obywatelstwie, stopniu i stanowisku urzędnika konsularnego, wysyłanego do urzędu konsularnego nie w charakterze kierownika urzędu, a także o imieniu, nazwisku, obywatelstwie i stanowisku pracownika konsularnego.

2. Właściwe organy Państwa przyjmującego wydają bezpłatnie każdemu urzędnikowi konsularnemu dokument stwierdzający jego tożsamość i stopień.

3. Postanowienie ust. 2 niniejszego artykułu stosuje się także do pracowników konsularnych, członków personelu prywatnego oraz członków personelu służby, pod warunkiem że osoby te nie są obywatelami Państwa przyjmującego ani nie posiadają w tym Państwie miejsca pobytu stałego.

4. Postanowienia ust. 2 i 3 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do członków rodzin.

Artykuł 5

Urzędnikami konsularnymi mogą być jedynie obywatele Państwa wysyłającego, nie mający w Państwie przyjmującym miejsca pobytu stałego i nie wykonujący w tym Państwie, poza swoimi funkcjami urzędowymi, żadnej innej działalności o charakterze zarobkowym.

Artykuł 6

Państwo przyjmujące może w każdej chwili, bez obowiązku uzasadniania swojej decyzji, powiadomić w drodze dyplomatycznej lub inną stosowną drogą Państwo wysyłające o tym, że exequatur udzielone kierownikowi urzędu konsularnego zostało cofnięte albo że urzędnik konsularny został uznany za persona non grata lub że jakkolwiek inny członek personelu konsularnego jest osobą niepożądaną. W tym przypadku Państwo wysyłające powinno odwołać taką osobę, jeżeli przystąpiła już do wykonywania funkcji. Jeżeli Państwo wysyłające nie wypełni w rozsądnym terminie tego obowiązku, Państwo przyjmujące może przestać uznawać taką osobę za członka urzędu konsularnego.

Rozdział III

Ułatwienia, przywileje i immunitety

Artykuł 7

1. Państwo przyjmujące udzieli urzędowi konsularnemu wszelkich ułatwień w wykonywaniu jego funkcji i zastosuje odpowiednie środki w tym celu, aby członkowie urzędu konsularnego mogli wykonywać swą działalność urzędową oraz korzystać z praw, przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej konwencji. Państwo przyjmujące podejmie odpowiednie kroki w celu zapewnienia bezpieczeństwa urzędu.

2. Państwo przyjmujące będzie traktowało urzędników konsularnych z należnym szacunkiem i zastosuje wszelkie odpowiednie środki dla zapobieżenia jakimkolwiek zamachowi na ich osoby, wolność lub godność.

Artykuł 8

1. Jeżeli kierownik urzędu konsularnego nie ma możliwości wykonywania swych funkcji lub jeżeli stanowisko kierownika urzędu konsularnego jest nie obsadzone, jako kierownik urzędu konsularnego może czasowo działać tymczasowy kierownik.

2. Imiona i nazwisko tymczasowego kierownika są notyfikowane bądź przez przedstawicielstwo dyplomatyczne Państwa wysyłającego, bądź, gdy Państwo to nie ma przedstawicielstwa dyplomatycznego w Państwie przyjmującym — przez kierownika urzędu konsularnego, bądź, w razie gdy ten nie może tego uczynić — przez jakąkolwiek właściwą władzę Państwa wysyłającego ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego lub władzy wyznaczonej przez to ministerstwo. Notyfikacja ta powinna być w zasadzie dokonana uprzednio. Państwo przyjmujące może uzależnić od swej zgody dopuszczenie jako tymczasowego kierownika osoby, która nie jest przedstawicielem dyplomatycznym ani urzędnikiem konsularnym Państwa wysyłającego w Państwie przyjmującym.

3. Właściwe władze Państwa przyjmującego powinny udzielać tymczasowemu kierownikowi pomocy i ochrony. W czasie gdy kieruje on urzędem, postanowienia niniejszej konwencji mają do niego zastosowanie na tych samych zasadach jak do kierownika danego urzędu konsularnego. Państwo przyjmujące nie jest jednak obowiązane do przyznawania tymczasowemu kierownikowi ułatwień, przywilejów i immunitetów, z których korzystanie przez kierownika urzędu konsularnego uzależnione jest od warunków, których nie spełnia tymczasowy kierownik.

4. Gdy w okolicznościach przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu tymczasowym kierownikiem jest mianowany przez Państwo wysyłające członek personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub przedstawiciel ministerstwa spraw zagranicznych Państwa wysyłającego, korzysta on z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych, jeżeli Państwo przyjmujące temu się nie sprzeciwia.

Artykuł 9

1. Państwo wysyłające ma prawo, na warunkach przewidzianych przez ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego:

- 1) nabywać na własność lub dzierżawić, posiadać lub użytkować tereny, budynki lub części budynków, z przeznaczeniem na siedzibę urzędu konsularnego, na rezydencję kierownika urzędu konsularnego lub na mieszkania innych członków urzędu konsularnego;

- 2) budować lub przystosowywać dla tych samych celów budynki na nabytych terenach;
- 3) przenosić prawa własności terenów, budynków lub części budynków w ten sposób nabytych lub zbudowanych.

2. Postanowienia ust. 1 niniejszego artykułu nie zwalniają Państwa wysyłającego od obowiązku stosowania się do przepisów i ograniczeń w zakresie budownictwa (prawa budowlanego), urbanistyki i ochrony zabytków, mających zastosowanie na obszarze, na którym znajdują się lub będą się znajdować wymienione tereny, budynki lub ich części.

Artykuł 10

1. Tablica z godłem Państwa wysyłającego wraz z odpowiednim napisem w języku Państwa wysyłającego i języku Państwa przyjmującego, oznaczającym urząd konsularny, może być umieszczona na budynku, w którym mieści się urząd konsularny, i na rezydencji kierownika tego urzędu.

2. Flaga Państwa wysyłającego może być wywieszona na budynku, w którym mieści się urząd konsularny, i na rezydencji kierownika urzędu konsularnego.

3. Kierownik urzędu konsularnego może również umieszczać na swoich środkach transportu flagę Państwa wysyłającego.

Artykuł 11

1. Budynki lub ich części używane wyłącznie dla celów urzędu konsularnego, a także przylegający do nich teren są nietykalne.

Władze Państwa przyjmującego nie mogą wkraczać do budynków lub ich części przeznaczonych wyłącznie dla celów urzędu konsularnego oraz na przylegający do nich teren bez zgody kierownika urzędu konsularnego, kierownika przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego albo osoby wyznaczonej przez jednego z nich.

2. Postanowienia ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się również do pomieszczeń mieszkalnych urzędników konsularnych i pracowników konsularnych.

Artykuł 12

Pomieszczenia konsularne, ich urządzenia, mienie urzędu konsularnego i jego środki transportu nie podlegają żadnej formie rekwizycji dla celów obrony narodowej, użyteczności publicznej lub w innych celach.

Artykuł 13

1. Pomieszczenia urzędu konsularnego, rezydencja kierownika urzędu konsularnego, a także mieszkania członków urzędu konsularnego, których właścicielem lub najemcą jest Państwo wysyłające lub jakakolwiek osoba działająca w jego imieniu, są zwolnione od wszelkich opłat i podatków państwowych, regionalnych i komunalnych, z wyjątkiem opłat należnych za świadczenie określonych usług.

2. Zwolnień przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu nie stosuje się do opłat i podatków ciężących na podstawie ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego na osobie, która zawarła umowę z Państwem wysyłającym lub z osobą działającą w jego imieniu.

3. Postanowienia ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się również do środków transportu będących własnością Państwa wysyłającego i przeznaczonych dla celów urzędu konsularnego.

Artykuł 14

Archiwa konsularne i dokumentacja są nietykalne w każdym czasie i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.

Artykuł 15

1. Państwo przyjmujące dopuszcza i ochrania swobodę porozumiewania się urzędu konsularnego dla wszelkich celów urzędowych. Przy porozumiewaniu się z rządem, przedstawicielstwami dyplomatycznymi oraz urzędami konsularnymi Państwa wysyłającego, bez względu na to, gdzie się znajdują, urząd konsularny może używać wszelkich odpowiednich środków łączności, włącznie z kurierami dyplomatycznymi lub konsularnymi, pocztą dyplomatyczną lub konsularną, jak również korespondencją sporządzoną kodem lub szyfrem. Urząd konsularny może zainstalować nadajnik radiowy i używać go jedynie za zgodą Państwa przyjmującego.

2. Korespondencja urzędowa urzędu konsularnego jest nietykalna. Wyrażenie „korespondencja urzędowa” oznacza wszelką korespondencję dotyczącą urzędu konsularnego i jego funkcji.

3. Poczta konsularna powinna posiadać widoczne zewnętrzne oznaczenia jej charakteru i może zawierać jedynie korespondencję urzędową, jak również dokumenty i przedmioty przeznaczone wyłącznie do celów urzędowych.

4. Poczta konsularna nie podlega otwarciu ani zatrzymaniu.

5. Kurier konsularny powinien być zaopatrzony w urzędowy dokument stwierdzający jego status i określający liczbę paczek stanowiących pocztę konsularną. Kurierem konsularnym może być tylko obywatel Państwa wysyłającego, nie posiadający miejsca pobytu stałego w Państwie przyjmującym. Przy wykonywaniu swoich funkcji kurier konsularny znajduje się pod ochroną Państwa przyjmującego i korzysta z nietykalności osobistej oraz nie podlega zatrzymaniu, aresztowaniu ani ograniczeniu wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie.

6. Poczta konsularna może być powierzona kapitanowi statku lub statku powietrznego. Kapitan będzie zaopatrzony w urzędowy dokument określający liczbę paczek stanowiących pocztę konsularną, jednakże nie będzie on uważany za kuriera konsularnego. Urzędnik konsularny może swobodnie odebrać pocztę konsularną bezpośrednio od kapitana statku albo statku powietrznego i przekazać mu taką pocztę w ten sam sposób.

Artykuł 16

1. Urzędnicy konsularni korzystają z immunitetu od jurysdykcji karnej, cywilnej i administracyjnej Państwa przyjmującego. Korzystają oni z nietykalności osobistej i w związku z tym nie podlegają zatrzymaniu, aresztowaniu ani ograniczeniu wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie.

2. Postanowien ust. 1 niniejszego artykułu nie stosuje się do spraw cywilnych:

- 1) wynikłych z zawarcia przez urzędnika konsularnego umowy, w której nie występował on wyraźnie lub w sposób dorozumiany jako przedstawiciel Państwa wysyłającego;
- 2) wytoczonych na skutek szkody powstałej w wyniku wypadku w Państwie przyjmującym, spowodowanego przez środek transportu lądowego, statek lub statek powietrzny;

3) dotyczących spadków, w których urzędnik konsularny występuje jako spadkobierca, zapisobierca, zarządca lub kurator spadku w charakterze osoby prywatnej.

3. Immunitety i nietykalność osobista przyznane urzędnikom konsularnym przysługują także członkom ich rodzin, pod warunkiem że zamieszkują z nimi na stałe i nie są obywatelami Państwa przyjmującego.

4. Pracownicy konsularni korzystają z immunitetu od jurysdykcji karnej, cywilnej i administracyjnej Państwa przyjmującego w odniesieniu do czynności wykonywanych w zakresie obowiązków służbowych, z wyjątkiem spraw cywilnych wymienionych w punktach 1 i 2 ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 17

1. Państwo wysyłające może zrzec się przywilejów i immunitetów określonych w artykule 16. To zrzeczenie się będzie zawsze wyraźne i notyfikowane Państwu przyjmującemu.

2. Wszczęcie przez członka urzędu konsularnego postępowania w przypadku, w którym mógłby korzystać z immunitetu jurysdykcyjnego, pozbawia go prawa powoływania się na immunitet w stosunku do jakiegokolwiek powództwa wzajemnego, bezpośrednio związanego z powództwem głównym.

3. Zrzeczenie się immunitetu od jurysdykcji w odniesieniu do postępowania sądowego lub administracyjnego nie jest uważane za zrzeczenie się immunitetu w stosunku do środków wykonania orzeczenia. W stosunku do takich środków niezbędne jest odrębne zrzeczenie się.

Artykuł 18

1. Członkowie urzędu konsularnego mogą być wezwani do składania zeznań w charakterze świadków przez sądami i innymi właściwymi organami Państwa przyjmującego. Jeżeli urzędnik konsularny odmawia stawienia się lub złożenia zeznań, nie można wobec niego stosować żadnego środka przymusu ani sankcji.

Pracownicy konsularni nie mogą odmówić złożenia zeznań, z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

2. Organ Państwa przyjmującego, wzywający członka urzędu konsularnego do złożenia zeznań, nie powinien utrudniać wykonywania jego obowiązków służbowych. Może odebrać takie zeznanie od członka urzędu konsularnego w urzędzie konsularnym, rezydencji lub w jego mieszkaniu.

3. Członkowie urzędu konsularnego nie są zobowiązani do składania zeznań co do faktów związanych z wykonywaniem swych obowiązków urzędowych ani do przedkładania urzędowej korespondencji lub innych dokumentów z archiwów konsularnych. Postanowienie to ma również zastosowanie do członków rodzin członków urzędu konsularnego w odniesieniu do faktów, które są związane z działalnością urzędu konsularnego.

4. Członkowie urzędu konsularnego nie są zobowiązani do udzielania opinii jako rzeczoznawcy prawa Państwa wysyłającego.

Artykuł 19

1. Członkowie urzędu konsularnego, jak również członkowie ich rodzin są zwolnieni w Państwie przyjmującym od wszelkich świadczeń osobistych i od wszelkiej służby publicznej jakiegokolwiek charakteru, od służby wojskowej oraz

od obowiązków wojskowych, takich jak rekwizycje, kontrybucje i zakwaterowanie.

Artykuł 20

Członkowie urzędu konsularnego, a także członkowie ich rodzin są zwolnieni od wszelkich obowiązków przewidzianych przez jurysdykcję Państwa przyjmującego odnośnie do rejestracji, otrzymania pozwolenia i innych podobnych wymagań, jakie dotyczą cudzoziemców.

Artykuł 21

1. Członkowie urzędu konsularnego, jak również członkowie ich rodzin są zwolnieni od wszelkich opłat, cła oraz podatków osobistych i rzeczowych — państwowych, regionalnych i komunalnych, z wyjątkiem:

- 1) podatków pośrednich tego rodzaju, które zazwyczaj są wliczane w cenę towarów lub usług;
- 2) opłat i podatków od prywatnego mienia nieruchomości położonego na terytorium Państwa przyjmującego, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 13 niniejszej konwencji;
- 3) podatków od spadku i podatków od przeniesienia prawa własności, pobieranych przez Państwo przyjmujące;
- 4) opłat i podatków od prywatnych dochodów, łącznie z dochodami od kapitału, mających swe źródło w Państwie przyjmującym, oraz podatków od kapitału zainwestowanego w przedsiębiorstwach handlowych lub finansowych w Państwie przyjmującym;
- 5) opłat rejestracyjnych, sądowych, hipotecznych i stempowych, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 13 niniejszej konwencji.

2. Członkowie personelu służby są zwolnieni od opłat i podatków od wynagrodzeń, które otrzymują za swą pracę.

3. Członkowie urzędu konsularnego zatrudniający osoby, których wynagrodzenia lub uposażenia nie są zwalniane od podatków od dochodów w Państwie przyjmującym, powinni wypełniać obowiązki nakładane na pracodawców przez ustawy i inne przepisy tego państwa w zakresie pobierania podatków od dochodów.

Artykuł 22

1. Państwo przyjmujące zgodnie z obowiązującymi ustawami i przepisami zezwala na wwóz i wywóz wszelkiego mienia i zwalnia od cła, podatku i opłat, z wyjątkiem opłat od załadunku, przewozu, przechowywania i wyładunku lub innych usług:

- 1) przedmioty przeznaczone do oficjalnego użytku urzędu konsularnego;
- 2) przedmioty, łącznie ze środkami transportu, przeznaczone do osobistego użytku członków urzędu konsularnego lub członków ich rodzin, zaliczając do nich przedmioty przeznaczone do utrzymania.

2. Bagaż osobisty urzędnika konsularnego jest zwolniony od przeprowadzania kontroli, jeśli nie ma poważnych przyczyn wskazujących na to, że zawiera przedmioty, na których wwóz nie zezwala się stosownie do ustępu 1 niniejszego artykułu, albo przedmioty, których wwóz i wywóz jest zabroniony stosownie do ustawodawstwa lub przepisów o kwarantannie Państwa przyjmującego. Takiej kontroli można dokonać wyłącznie w obecności urzędnika konsularnego lub jego pełnomocnego przedstawiciela.

Artykuł 23

Wszystkie osoby, którym stosownie do niniejszej konwencji przysługują przywileje i immunitety, zobowiązane są, bez uszczerbku dla tych przywilejów i immunitetów, do poszanowania prawa i przepisów Państwa przyjmującego łącznie z ustawami i przepisami, które regulują zasady ruchu drogowego i ubezpieczenia samochodowego.

Artykuł 24

Z zastrzeżeniem swych ustaw i innych przepisów dotyczących stref, do których wstęp ze względu na bezpieczeństwo państwa jest zabroniony lub ograniczony, Państwo przyjmujące zapewnia wszystkim członkom urzędu konsularnego swobodę podróżowania na swym terytorium. Jednakże we wszystkich przypadkach Państwo przyjmujące zapewni urzędnikowi konsularnemu wykonywanie jego funkcji.

Rozdział IV

Funkcje konsularne

Artykuł 25

1. Urzędnik konsularny ma prawo, w granicach okręgu konsularnego, wykonywać funkcje wymienione w niniejszym rozdziale. Urzędnik konsularny może oprócz tego wykonywać inne oficjalne funkcje konsularne, jeśli nie są one sprzeczne z prawem Państwa przyjmującego.

2. W państwie, w którym Państwo wysyłające nie ma swego przedstawicielstwa dyplomatycznego, urzędnik konsularny może, za zgodą Państwa przyjmującego, być uprawniony do wykonywania aktów dyplomatycznych.

3. Urzędnik konsularny, po notyfikacji Państwu przyjmującemu, może działać jako przedstawiciel Państwa wysyłającego przy każdej organizacji międzynarodowej.

4. Urzędnik konsularny może w związku z wykonywaniem swoich funkcji zwracać się na piśmie lub ustnie do właściwych władz w okręgu konsularnym, w tym do przedstawicieli władz centralnych.

5. Urzędnik konsularny ma prawo do pobierania opłat konsularnych zgodnie z ustawodawstwem Państwa wysyłającego.

Artykuł 26

Urzędnik konsularny ma prawo:

- 1) bronić interesów Państwa wysyłającego, jego obywateli i osób prawnych;
- 2) popierać rozwój stosunków handlowych, gospodarczych, naukowo-technicznych, informacyjnych, kulturalnych i humanitarnych, związków między Państwem wysyłającym i Państwem przyjmującym oraz w inny sposób popierać rozwój przyjaznych stosunków między nimi.

Artykuł 27

1. Urzędnik konsularny ma prawo:

- 1) prowadzić rejestr obywateli Państwa wysyłającego;
- 2) przyjmować wszelkie oświadczenia w sprawach obywatelstwa;
- 3) rejestrować i przyjmować zawiadomienia i dokumenty dotyczące urodzeń lub zgonów obywateli Państwa wysyłającego;

- 4) przyjmować, zgodnie z ustawodawstwem Państwa wysyłającego, oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński, pod warunkiem że obie strony posiadają obywatelstwo tego państwa;
- 5) przyjmować oświadczenia w sprawach rodzinnych obywateli Państwa wysyłającego.

2. Urzędnik konsularny będzie powiadamiał właściwe organy Państwa przyjmującego o zarejestrowaniu w urzędzie konsularnym urodzeń, małżeństw i zgonów obywateli Państwa wysyłającego, jeśli jest to wymagane przez ustawodawstwo Państwa przyjmującego.

3. Postanowienia punktów 3 i 4 ust. 1 niniejszego artykułu nie zwalniają zainteresowanych osób od obowiązku przestrzegania formalności wymaganych przez ustawodawstwo Państwa przyjmującego.

Artykuł 28

Urzędnik konsularny ma prawo:

- 1) wydawać, wznawiać ważność i unieważniać paszporty obywateli zgodnie z ustawodawstwem Państwa wysyłającego;
- 2) wystawiać dokumenty uprawniające do wjazdu do Państwa wysyłającego i wprowadzać w tych dokumentach konieczne zmiany;
- 3) wystawiać wizy.

Artykuł 29

Urzędnik konsularny ma prawo dokonywania następujących czynności:

- 1) przyjmować, sporządzać, rejestrować i poświadczać oświadczenia obywateli Państwa wysyłającego;
- 2) sporządzać, rejestrować, poświadczać i przechowywać testamenty obywateli Państwa wysyłającego;
- 3) sporządzać, rejestrować i poświadczać ugody, zawierane między obywatelami Państwa wysyłającego, i poświadczać akty woli jednostronne, jeśli te ugody i akty nie są sprzeczne z prawem Państwa przyjmującego. Urzędnik konsularny nie może sporządzać, rejestrować i poświadczać takich umów, które ustanawiają lub likwidują prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w Państwie przyjmującym;
- 4) legalizować dokumenty wydawane przez władze i urzędy Państwa wysyłającego lub Państwa przyjmującego, a także poświadczać kopie, tłumaczenia i wypisy z tych dokumentów;
- 5) poświadczać podpisy obywateli Państwa wysyłającego;
- 6) przyjmować do depozytu mienie i dokumenty od obywateli Państwa wysyłającego lub dla obywateli tego Państwa, jeśli jest to zgodne z ustawodawstwem Państwa przyjmującego;
- 7) dokonywać innych czynności dotyczących funkcji urzędu konsularnego, w przypadku gdy nie jest to sprzeczne z prawem Państwa przyjmującego.

Artykuł 30

Sporządzone, poświadczane lub przetłumaczone przez urzędnika konsularnego dokumenty, stosownie do postanowień artykułu 29 niniejszej konwencji, będą uznawane w Państwie przyjmującym za dokumenty wywierające taki sam skutek prawny i posiadające taką samą moc, jak dokumenty sporządzone, poświadczane lub przetłumaczone przez właściwe władze i organy Państwa przyjmującego.

Artykuł 31

Urzędnik konsularny ma prawo sprawowania opieki, w granicach ustawodawstwa i przepisów Państwa wysyłającego oraz Państwa przyjmującego, nad interesami małoletnich i innych osób nie posiadających pełnych zdolności do czynności prawnych, obywateli Państwa wysyłającego, w szczególności gdy zachodzi potrzeba ustanowienia nad nimi opieki lub kurateli.

Artykuł 32

Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego o zgonie obywatela Państwa wysyłającego i przekażą mu bezpłatnie odpis aktu zgonu.

Artykuł 33

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego o otwarciu w tym Państwie spadku po obywatelu Państwa wysyłającego, jak również o otwarciu spadku, niezależnie od obywatelstwa osoby zmarłej, jeżeli obywatel Państwa wysyłającego powołany jest do spadku jako spadkobierca.

2. Właściwe organy Państwa przyjmującego podejmą odpowiednie środki przewidziane w ustawach i innych przepisach tego Państwa dla zabezpieczenia spadku oraz przekazania urzędnikowi konsularnemu odpisu testamentu, jeżeli został on sporządzony, oraz wszelkich posiadanych informacji dotyczących spadku, miejsca pobytu osób uprawnionych do spadku, wartości i składników masy spadkowej, łącznie z kwotami pochodzącymi z tytułu ubezpieczeń społecznych, zarobków i polis ubezpieczeniowych. Powiadomią także o terminie rozpoczęcia postępowania spadkowego lub stadium, w jakim ono się znajduje.

3. Urzędnik konsularny jest upoważniony, bez potrzeby przedstawienia pełnomocnictwa, do reprezentowania bezpośrednio lub za pośrednictwem swego przedstawiciela przed sądami i innymi właściwymi organami Państwa przyjmującego obywatela Państwa wysyłającego, uprawnionego do spadku lub mającego roszczenia do spadku w Państwie przyjmującym, jeżeli jest on nieobecny lub nie ustanowił swojego pełnomocnika.

4. Urzędnik konsularny ma prawo domagać się:

- 1) zabezpieczenia spadku, nałożenia i zdjęcia pieczęci, podjęcia środków zabezpieczenia spadku, w tym wyznaczenia kuratora spadku, jak również uczestniczyć w tych czynnościach;
- 2) sprzedaży mienia wchodzącego w skład spadku, jak również powiadomienia o dacie ustalonej dla tej sprzedaży, aby mógł być obecny.

5. Z chwilą zakończenia postępowania spadkowego lub innych czynności urzędowych właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią o tym niezwłocznie urzędnika konsularnego i po uregulowaniu długów, opłat i podatków w ciągu trzech miesięcy przekażą mu spadek lub udziały spadkowe osób, które reprezentuje.

6. Urzędnik konsularny ma prawo otrzymania, w celu przekazania osobom uprawnionym, udziałów spadkowych i zapisów przypadających obywatelom Państwa wysyłającego, nie mającym stałego miejsca pobytu w Państwie przyjmującym, oraz otrzymania kwot, które przypadają uprawnionym z tytułu odszkodowań, rent, zaległych zarobków i polis ubezpieczeniowych.

7. Przekazanie mienia i należności do Państwa wysyłającego stosownie do postanowień ust. 5 i 6 niniejszego artykułu może być dokonane jedynie zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego.

Artykuł 34

1. W przypadku gdy obywatel Państwa wysyłającego, nie posiadający miejsca stałego pobytu w Państwie przyjmującym, zmarł w czasie pobytu w tym państwie, przedmioty pozostałe po nim zostaną zabezpieczone przez właściwe organy Państwa przyjmującego, a następnie przekazane, bez specjalnego postępowania, urzędnikowi konsularnemu Państwa wysyłającego. Urzędnik konsularny spłaci długi zaciągnięte przez osobę zmarłą w czasie jej przebywania w Państwie przyjmującym do wysokości wartości przekazanych przedmiotów.

2. Do mienia określonego w ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 33 ust. 7 niniejszej konwencji.

Artykuł 35

Urzędnik konsularny ma prawo reprezentować przed władzami Państwa przyjmującego obywateli Państwa wysyłającego, jeśli osoby te, na skutek nieobecności lub innych ważnych przyczyn, nie mogą w odpowiednim czasie bronić swoich praw i interesów. Reprezentacja ta może ulegać przedłużeniu, dopóki osoba reprezentowana nie wyznaczy swojego pełnomocnika lub nie przystąpi osobiście do obrony swoich praw i interesów.

Artykuł 36

Urzędnik konsularny ma prawo komunikować się i spotykać z każdym obywatelem Państwa wysyłającego, udzielać mu porad i wszelkiej pomocy, a w przypadkach koniecznych podejmować kroki w celu udzielenia mu pomocy prawnej. Państwo przyjmujące nie może w jakikolwiek sposób ograniczać kontaktu obywatela Państwa wysyłającego z urzędnikiem konsularnym, a także ograniczyć mu dostępu do urzędu konsularnego.

2. Właściwe władze Państwa przyjmującego powiadomią właściwego urzędnika konsularnego natychmiast, ale nie później niż w ciągu trzech dni, o aresztowaniu, zatrzymaniu lub w innej formie pozbawieniu wolności obywateli Państwa wysyłającego.

3. Urzędnik konsularny ma prawo bezzwłocznie, to jest przed upływem czterech dni, odwiedzić i nawiązać kontakt z obywatelem Państwa wysyłającego, przebywającym w areszcie, zatrzymanym lub pozbawionym wolności w inny sposób bądź odbywającym karę więzienia.

Uprawnienia wymienione w niniejszym ustępie przysługują zgodnie z ustawodawstwem i przepisami Państwa przyjmującego, pod warunkiem jednak, że wspomniane ustawodawstwo i przepisy nie mogą przeczyć tym uprawnieniom.

4. Właściwe władze Państwa przyjmującego powiadomią bezzwłocznie właściwy urząd konsularny państwa wysyłającego o nieszczęśliwych wypadkach i innych wypadkach losowych, których ofiarami stali się obywatele Państwa wysyłającego.

Artykuł 37

1. Urzędnik konsularny ma prawo pomagać i udzielać wszelkiej pomocy statkowi Państwa wysyłającego w portach, na wodach terytorialnych lub wewnętrznych Państwa przebywania.

2. Urzędnik konsularny może wchodzić na pokład statku Państwa wysyłającego niezwłocznie po dokonaniu odprawy przy jego wejściu, a kapitan statku i członkowie załogi mogą nawiązać z nim kontakt.

3. Urzędnik konsularny może zwrócić się o pomoc do właściwych władz Państwa przyjmującego we wszelkich sprawach dotyczących wykonywania czynności w stosunku do statku Państwa wysyłającego, kapitana i członków załogi statku.

Artykuł 38

Urzędnik konsularny ma prawo:

- 1) bez uszczerbku dla uprawnień władz Państwa przyjmującego, wyjaśniać wszelkie zdarzenia, które miały miejsce na statku Państwa wysyłającego podczas rejsu i w czasie postojów, przesłuchiwać kapitana i któregośkolwiek z członków załogi statku, kontrolować dokumenty statku, przyjmować oświadczenia dotyczące rejsu statku i miejsca docelowego, a także ułatwiać wejście i wyjście oraz przebywanie statku w porcie;
- 2) bez uszczerbku dla uprawnień władz Państwa przyjmującego, rozstrzygać wszelkie spory między kapitanem i członkami załogi statku, łącznie ze sporami o płace i z umowy o pracę w przypadkach, gdy dopuszcza to ustawodawstwo Państwa wysyłającego;
- 3) podejmować stosowne kroki w sprawach leczenia i repatriacji kapitana lub któregośkolwiek z członków załogi statku;
- 4) sporządzać, przyjmować, rejestrować lub poświadczать deklaracje lub inne dokumenty dotyczące statku, przewidziane ustawodawstwem Państwa wysyłającego.

Artykuł 39

1. W przypadku gdy sądy lub inne właściwe organy Państwa przyjmującego zamierzają podjąć środki przymusu lub prowadzić jakiegokolwiek śledztwo na pokładzie statku Państwa wysyłającego, to właściwe władze Państwa przyjmującego powinny powiadomić uprzednio właściwego urzędnika konsularnego. Takie zawiadomienie powinno nastąpić na początku podejmowania takich czynności, tak aby umożliwić urzędnikowi konsularnemu lub jego przedstawicielowi obecność w trakcie przeprowadzania takich czynności. Jeśli uprzednie zawiadomienie urzędnika konsularnego jest niemożliwe, właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią go możliwie jak najszybciej, nie później jednak niż w chwili, gdy wspomniane czynności mają zostać rozpoczęte. Właściwe organy Państwa przyjmującego ułatwią urzędnikowi konsularnemu widzenie się z osobą zatrzymaną lub aresztowaną i porozumiewanie się z nią, a także podejmowanie właściwych kroków w celu ochrony interesów zainteresowanej osoby lub statku.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu stosuje się także w przypadku, gdy kapitan lub członkowie załogi statku mają być poddani przesłuchaniu na lądzie przez władze miejscowe portu.

3. Postanowień niniejszego artykułu nie stosuje się jednak w przypadku zwyczajnej kontroli celnej, paszportowej i sanitarnej, a także do jakiegokolwiek czynności wykonywanej na prośbę lub za zgodą kapitana statku.

Artykuł 40

1. Jeżeli statek Państwa wysyłającego uległ rozbiciu, uszkodzeniu, osiadł na mieliźnie, został wyrzucony na brzeg lub doznał innej awarii w Państwie przyjmującym albo gdy jakikolwiek składnik ładunku będący własnością Państwa wysyłającego poniósł szkodę na skutek awarii statku państwa trzeciego, został znaleziony na brzegu lub blisko brzegu Państwa przyjmującego albo dostarczony do portu tego Państwa, to właściwe władze Państwa przyjmującego jak

najszybciej przekażą to do wiadomości urzędnika konsularnego. Powiadomią także urzędnika konsularnego o czynnościach podjętych do czasu zawiadomienia w celu ratowania ludzi, statku, ładunku i innego mienia znajdującego się na pokładzie statku oraz przedmiotów należących do statku lub składających się na część ładunku, który oddzielił się od statku.

2. Urzędnik konsularny może udzielać wszelkiej pomocy takiemu statkowi, jego pasażerom i członkom załogi; w tym celu może zabiegać o pomoc u właściwych władz Państwa przyjmującego. Urzędnik konsularny może zwracać się o wszczęcie czynności wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu, a także zabiegać o podjęcie lub kontynuowanie remontu statku, lub może zwrócić się do właściwych władz Państwa przyjmującego z prośbą o podjęcie takich środków.

3. Jeśli statek Państwa wysyłającego, który doznał awarii, lub jakikolwiek przedmiot należący do tego statku zostaną znalezione na brzegu lub w pobliżu brzegu Państwa przyjmującego bądź zostaną dostarczone do portu tego Państwa i ani kapitan statku, ani właściciel, ani jego agent, ani ubezpieczyciel nie mogli podjąć środków w celu zabezpieczenia lub zarządzania takim statkiem lub przedmiotem, to uznaje się, że urzędnik konsularny jest upoważniony do podjęcia takich środków, jakie mógłby podjąć w takich celach sam właściciel. Postanowienia tego ustępu stosuje się także do jakiegokolwiek przedmiotu wchodzącego w skład ładunku statku, będącego własnością obywatela albo osoby prawnej Państwa wysyłającego.

4. Jeśli jakikolwiek przedmiot stanowiący część ładunku statku państwa trzeciego, który doznał awarii, stanowi własność obywatela lub osoby prawnej Państwa wysyłającego, został znaleziony na brzegu lub w pobliżu brzegu Państwa przyjmującego i został dostarczony do portu tego Państwa, i ani kapitan statku, ani właściciel przedmiotu, ani

jego agent, ani ubezpieczyciel nie mogli podjąć środków w celu zabezpieczenia lub zarządzania takim przedmiotem, to uznaje się, że urzędnik konsularny jest upoważniony do podjęcia takich środków, które mógłby podjąć w takich celach sam właściciel.

Artykuł 41

Postanowienia artykułów 37—40 stosuje się odpowiednio również do statków powietrznych.

Rozdział V

Postanowienia końcowe

Artykuł 42

1. Konwencja niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Kijowie.

2. Konwencja niniejsza pozostanie w mocy jeszcze w ciągu 6 miesięcy od daty, gdy jedna z Wysokich Umawiających się Stron zawiadomi na piśmie drugą Wysoką Umawiającą się Stronę o swym zamiarze wypowiedzenia.

Na dowód czego pełnomocnicy Wysokich Umawiających się Stron podpisali niniejszą konwencję i opatrzili ją swoimi pieczęciami.

Sporządzono w Warszawie dnia 8 września 1991 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i ukraińskim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej
K. Skubiszewski

W imieniu
Ukrainy
A. Zlenko

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE

W związku z podpisaniem w dniu 8 września 1991 r. Konwencji konsularnej między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą, ministrowie spraw zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej i Ukrainy uzgodnili, co następuje:

1. Urzędy konsularne Rzeczypospolitej Polskiej działające obecnie na terytorium Ukrainy zostają utrzymane. Zachowują one zajmowane pomieszczenia, a liczba członków urzędów konsularnych nie zostanie zmniejszona.

2. Ustanowienie przedstawicielstw dyplomatycznych Rzeczypospolitej Polskiej i Ukrainy na terytorium drugiej

Strony nie będzie miało wpływu na ustalenia przyjęte w ust. 1 niniejszego oświadczenia.

Podpisano w Warszawie dnia 8 września 1991 r., w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i ukraińskim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

Minister
Spraw Zagranicznych
Rzeczypospolitej Polskiej
K. Skubiszewski

Minister
Spraw Zagranicznych
Ukrainy
A. Zlenko

Po zapoznaniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 23 marca 1993 r.

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*